

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afvikling af de gejstlige Enkekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 995).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Kirkeministeren (Braun-Rasmussen):

Jeg kan, idet jeg forelægger dette Lovforslag for det høje Ting, fatte mig i stor Korthed, idet jeg dels tør henvise til de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, og som skildrer Sagens Historie, dels til den Forhandling, der er foregaaet i Folketinget, og til den Betænkning, det af Folketinget nedsatte Udvalg har afgivet.

Lovforslaget er, som det ogsaa staar i Bemærkningerne, foranlediget ved det Krav, Præstelønningsloven af 4. Oktober 1919 stiller om, at de Forpligtelser, der paa-hviler de gejstlige Enkekasser, skal afvikles ved en Lov. Forud for dette Lovforslags Fremsættelse skulde et Udvalg overveje Sagen; et saadant Udvalg har ogsaa været nedsat, og det afgav Betænkning allerede i 1922, men det Forslag til Afvikling, som Udvalget fremsatte, vandt ikke Tilslutning hos Direktionerne og Landemoderne. Uenigheden drejede sig dog i Virkeligheden kun om Afviklingens Form, ikke om Principperne. Derimod har det Forslag, jeg her-ved har den Ære at fremsætte for det høje Ting, vundet Tilslutning fra samtlige Enkekassers Direktioner og fra Landemoderne, og det har passeret Folketinget, uden at der er foretaget andre Ændringer i det end nogle ganske formelle, idet man i § 3 har ændret Ordene „Sjællands Biskop“ til „Biskoppen over Københavns Stift“, ligesom man i § 2 har foretaget en Ændring, der i Virkeligheden heller ikke er af dybere-gaaende Natur, ved at indføje en Bestemelse om, at Pensionen ikke kan nedsættes. Der har — som det vil ses af Udvalgsbetænkningen — indenfor Folketingets Udvalg været Interesse for den Afviklingsform, som Kommissionen af 1920 foreslog, men man har givet Afkald paa at prøve at føre den igennem, idet man har ment, at der nu var al Grund til at søge denne Sag løst, som har ligget stille i saa mange Aar, og som trænger til en Løsning.

Jeg skal, idet jeg anbefaler Forslaget til det høje Tings Velvillie, kun gøre en Bemærkning, der knytter sig til den af Folketingsudvalget afgivne Betænkning, og som angaar, hvem der skal bestyre den Legatfond, der forhaabentlig — naar Afviklingen har fundet Sted — kan opstaa til Gavn for Præsters efterladte. Der har for Folketingsudvalget været fremsat Ønske om, at Præsteforeningen maatte blive repræsenteret baade i Afviklingskassernes Bestyrelse og senere i Legatfondens særlige Bestyrelse, men dette har ikke vundet Tilslutning i Folketinget. Derimod har man udtalt, hvad man ansaa for naturligt, at Legatfonden til sin Tid skal bestyres af gejstlige. Dette vil jeg understrege og give min fulde Tilslutning. Penge, der gennem Tiderne er opsparet af Præster, bør — naar de en Gang gaar over til at blive Legatpenge — bestyres af Præstestanden under en eller anden Form.

Jeg skal, ogsaa under Hensyn til det fremrykkede Tidspunkt af Samlingen, indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefaler paa ny Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Marie Christensen: Som bemærket af den højtærede Kirkeminister har der i Henhold til § 29 i Tjenestemandsløven af 4. Oktober 1919 været nedsat et Udvalg til Undersøgelse af det heromhandlede Forhold.

Forholdet stiller sig saaledes, at der i nogle af Kasserne er en stor Kapital, navnlig i Sjællands Stifts Enkekasse, medens andre af Kasserne kun har saa mange Midler, at de kan opfylde deres Forpligtelser, enkelte endda kun med Nød og neppe, en enkelt maaske kun delvis. Det foreliggende Forslag har den store Fordel, at det har vundet Tilslutning fra samtlige Landemoder og fra Præsterne. Det drejer sig her om en Afviklingslov paa et langt Aaremaal. Forslaget har, som sagt, været underkastet en Udvalgsbehandling i det andet høje Ting og er dér blevet enstemmigt vedtaget. Det glæder mig, at man fra alle Sider erkender det rigtige i, at de Penge, der bliver tilovers, naar en Gang alle Forpligtelser er opfyldt, vedblivende skal komme Præsterne og Præsternes efterladte, Enkerne og deres Børn, til gode. Det drejer sig her om Penge, som gennem et langt Aaremaal er blevet betalt af Præsterne, og det er derfor rimeligt, at disse Penge vedblivende anvendes til Gavn for Præstenker og Præsternes øvrige efterladte.

Lovforslagets § 9 omhandler Hjelpe-enkekasserne. Disse Hjelpe-enkekasser vid-